Joi, 4 aprilie 2019

P8_TA(2019)0357

Solicitarea avizului Curții de Justiție cu privire la aderarea UE la Convenția privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice

Rezoluția Parlamentului European din 4 aprilie 2019 de solicitare a unui aviz din partea Curții de Justiție cu privire la compatibilitatea cu tratatele a propunerilor de aderare a Uniunii Europene la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice și privind procedura de aderare (2019/2678(RSP))

(2021/C 116/02)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei de decizie a Consiliului privind încheierea, de către Uniunea Europeană, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (COM(2016)0109),

— având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, care a fost deschisă spre semnare la 11 mai 2011, la Istanbul (denumită în continuare „Convenția de la Istanbul"),

— având în vedere Decizia (UE) 2017/865 a Consiliului din 11 mai 2017 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală ([1]),

— având în vedere Decizia (UE) 2017/866 a Consiliului din 11 mai 2017 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește azilul și nereturnarea ([2]),

— având în vedere rezoluția sa din 12 septembrie 2017 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea, de către Uniunea Europeană, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice ([3]),

— având în vedere articolul 218 alineatul (11) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere articolul 108 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât Convenția de la Istanbul se întemeiază pe o abordare globală, cuprinzătoare și coordonată care acordă un loc central drepturilor victimelor, tratând problema violenței împotriva femeilor și a fetelor și violența de gen, inclusiv violența domestică, dintr-o multitudine de perspective, prevăzând măsuri cum ar fi prevenirea violenței, combaterea discriminării, adoptarea de măsuri de drept penal pentru a combate impunitatea, protejarea și sprijinirea victimelor, protejarea copiilor, protejarea solicitantelor de azil și a refugiatelor, o mai bună colectare a datelor, precum și campanii și programe de conștientizare, inclusiv în cooperare cu instituțiile naționale din domeniul drepturilor omului și cu organismele din domeniul egalității, cu societatea civilă și cu organizațiile neguvernamentale;

B. întrucât, în rezoluția sa din 12 septembrie 2017, Parlamentul a solicitat o aderare amplă a UE la Convenția de la Istanbul, fără nicio limitare; întrucât violența împotriva femeilor reprezintă un obstacol în calea egalității dintre femei și bărbați, care este una dintre valorile și obiectivele fondatoare ale UE, astfel cum se prevede la articolele 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, și întrucât UE are competența generală de a proteja drepturile fundamentale;

([1]) JO L 131, 20.5.2017, p. 11.
([2]) JO L 131, 20.5.2017, p. 13.
([3]) JO C 337, 20.9.2018, p. 167.

Joi, 4 aprilie 2019

C. întrucât, la 13 iunie 2017, Convenția de la Istanbul a fost semnată în numele Uniunii Europene în temeiul a două decizii ale Consiliului adoptate la 11 mai 2017, una referitoare la azil și nereturnare, în temeiul articolului 78 alineatul (2) din TFUE, coroborat cu articolul 218 alineatul (5), și cealaltă cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală, în temeiul articolului 82 alineatul (2) și al articolului 83 alineatul (1) din TFUE, coroborate cu articolul 218 alineatul (5);

D. întrucât cele două comisii implicate în această procedură au exprimat preocupări de ordin juridic în ceea ce privește necesitatea împărțirii în două decizii și în ceea ce privește temeiul juridic ales de Consiliu; întrucât Serviciului Juridic al Parlamentului i s-a solicitat să emită un aviz cu privire la aceste chestiuni specifice;

E. întrucât articolul 108 alineatul (6) din Regulamentul de procedură al Parlamentului vizează încorporarea în regulament a dispozițiilor articolului 218 alineatul (11) din TFUE;

F. întrucât articolul 218 alineatul (11) din TFUE, pe baza jurisprudenței consacrate a Curții de Justiție, permite Curții să se pronunțe atât cu privire la compatibilitatea acordului cu tratatele, cât și cu privire la aspectele de competență și de procedură pentru încheierea acordului de către Uniune;

1. consideră că există o insecuritate juridică în ceea ce privește compatibilitatea cu tratatele a aderării la Convenția de la Istanbul, astfel cum a fost propusă de Consiliu, în special în ceea ce privește alegerea temeiului juridic adecvat pentru deciziile privind semnarea și încheierea de către Uniunea Europeană a convenției și în ceea ce privește posibila împărțire în două decizii, privind semnarea, și încheierea convenției, ca o consecință a alegerii respective privind temeiul juridic;

2. consideră că, având în vedere întrebările de mai sus în ceea ce privește alegerea temeiului juridic și împărțirea în două decizii, există, de asemenea, insecuritate juridică în ceea ce privește compatibilitatea cu tratatele a practicii de „acord comun” al Consiliului în procesul său decizional, care se aplică în plus față de procedura de luare a deciziilor pertinentă din tratate sau, alternativ, în raport cu aceasta, și, în acest context, în ceea ce privește aplicarea principiului cooperării loiale, având în vedere obiectivul declarat al Uniunii de a încheia Convenția de la Istanbul;

3. decide să solicite avizul Curții de Justiție cu privire la compatibilitatea cu tratatele a propunerii de aderare a UE la Convenția de la Istanbul și la procedura de aderare;

4. încredințează Președintelui sarcina de a lua măsurile necesare pentru a primi avizul Curții de Justiție și de a transmite Consiliului și Comisiei prezenta rezoluție spre informare.